

سلام های پرحرارت به دوستان و رفیق ها!

این نگاشته مختصر ، تحلیلی نبوده فقط اشاره ای است به ترفند های امپریالیزم در رابطه با زن .

۸ مارچ روز جهانی زن ، در واقعیت امر بازتاب و انعکاسی بوده از واکنش و خیزش زنان ستمکش طبقه کارگر در امریکای سرمایه داری ربع سوم قرن نوزدهم (۱۸۷۵) . و امروز که غول پیشین از یک قرن بیشتر بدینسو به هیولای خون آشام امپریالیستی اشغالگر سر زمین های بیگانه - از جمله کشور ما افغانستان - تبدیل شده و از ۱۲ سال بدینسو به مدد وابستگان طبیعی و حقیرش ، یعنی سرمایه داران بزرگ ، کمپرادوران و ملاکان ظالم و عقبگرا و خدمت گزاران اجیر شده قلم به دستش ؛ تلاش دارند موقعیت غیر انسانی زنان افغانستان را روز تا روز ، بهتر و بهترتر نشان دهند ؛ چنانچه امروز ۸ مارچ خانم امریکائی (بیکر) « نماینده ارشد امریکا در زون شرق » در مصاحبه ای با « تلویزیون ۱ » از آزادی بیشتر زن و کمک های بی دریغ امریکا به زنان افغانستان ، با تبختر یاد آوری نمود . و بر تداوم کمک های کشورش در آینده نیز تأکید ورزید .

از جمله ۴۷ کشور متجاوز به افغانستان [که در زیر بمب وراکت هایشان دهها هزار زن و مرد ، پیر و جوان و کودک ، بی رحمانه به خاک و خون کشیده شده] ، نمایندگان امپریالیزم المان و فرانسه در همکاری با دوتن از خاینان به کشور ، یعنی سیما ثمر نوکر امپریالیزم امریکا و ثریا پرلیکا جاسوس کار کشته سوسیال امپریالیزم شوروی برای نخستین بار به مناسبت روز بین المللی زن ، به دو زن به اصطلاح « فعال افغانستان » (آمنه حسینی عکاس و شریفه دانش مجسمه ساز ، جایزه « زن سال » ۲۰۱۴ را اعطا نمودند ، که هر گاه خود ریگی بر کفش نداشته باشند ، اعطای استعمار را به لقایش بخشیده و با رد پذیرش آن دامن شان را از آلودگی پاک می دارند .

امروز تمام مردم افغانستان (منهای خاینان زن ستیز و نویسندگان مزدور) به درستی می دانند که به طور خاص از آغاز حمله امپریالیزم جنایتکار و غارتگر امریکا و شرکایش به افغانستان ، تا هم اکنون گراف اشکال جنایات ضد زن در افغانستان ، روز تا روز بلند و بلند تر شده می رود ؛ چنانچه تا آن حدی رسیده که همین تلویزیون مزدور ، یعنی (T V 1) در کابل طی گزارشی از بریدن بینی و گوش و سینه خانم ستاره که در سن ۱۲ سالگی مادر شد ؛ توسط شوهر جنایتکارش ؛ گزارش داد .

آزادی واقعی زنان در یک کشور ، در گرو یک انقلاب سوسیالیستی است . به امید چنین انقلاب واقعاً مردمی و دموکراتیک ، خواهان همبستگی زنان طبقه کارگر درپیشاپیش سایر زنان رزمنده افغانستان و ایران و سراسر جهان می باشم . رحیمه توخی (۹مارچ ۲۰۱۴)

نعره آزادی

ای زن! زنجیر بردگی بشکن ز پایت
گر قدرتت بدانی ترس کند رهایت
برکش نعره آزادی با آواز رسایت
هرچه دیوار و سنگست، دُور کن ز راحت

باشد دَورِ خیزش و از بند رهاییت

کوشا گر شوی شخصیت خویش یابی
می دانم در چهار دیوار خانه ، ناشادی
همی دانم که بهر کسب آزادی بیتابی
زن پا گذاشت به کیهان؛ مگر که خوابی

باشد دَورِ خیزش و از بند رهاییت

بسته اند با شرعیت اسلام پای ترا
سرکوب کرده اند آرزو های ترا
ناچیز شُمرند مقام والای ترا
جدا کرده اند از تمدن راه ترا

باشد دَورِ خیزش و از بند رهاییت

لذت برد مرد ، ز گرمی آغوش تو
صد حیف و افسوس از لب خاموش تو
شوهر می بُرد لب و بینی و گوش تو
منکر است ز دانائی و عقل و هوش تو

باشد دَورِ خیزش و از بند رهاییت

برخیز و بساز بهر خود انجمنی
جمع کن ز هر چمن یک یک سمنی
ز شاخه های جدا ، بساز خرمنی
گل های آزاده ، سر زنند به هر چمنی

باشد دَورِ خیزش و از بند رهاییت

* * * * *